

Arrest

nr. 281 688 van 12 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 13 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 17 oktober 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 2 december 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 december 2020 om internationale bescherming. Op 12 mei 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Syrische nationaliteit. U werd geboren in Mauritanië. Uw vader had de Syrische nationaliteit en uw moeder had de Mauritaanse nationaliteit. U verhuisde als baby met uw ouders

naar Syrië, naar de wijk Bab Shakri in Aleppo. Daar woonde u tot uw zevende jaar. Dan ontvoerde uw moeder u naar Mauritanië zonder weten van uw vader. Uw moeder liet u in Mauritanië achter bij haar familie die u niet goed zou hebben behandeld. U wilde graag naar Syrië terugkeren en u zocht contact met uw vader. Via facebook zou u terug contact hebben gekregen met uw vader en die regelde Syrische documenten voor u. In 2012 of 2013 huwde u in Mauritanië en u woonde afwisselend in de hoofdstad Nouakchott en ergens op het platteland in El Nahama. U kreeg drie kinderen. U besloot echter samen met uw vrouw Mauritanië te verlaten en u reisde over zee naar Spanje. Tijdens de reis zou uw vrouw zijn overleden. In Spanje wilde u geen verzoek om internationale bescherming indienen. U kwam naar België omdat hier een aantal van uw halfbroers en halfzussen en andere familieleden van vaderszijde zijn. Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: een kopie van de eerste pagina van een Syrisch paspoort, een kopie van een Syrische identiteitskaart en een kopie van een uittreksel van het geboorteregister. U voegde daar na het persoonlijk onderhoud per mail kopieën van identiteitsstukken en foto's van uw familieleden in België aan toe.

B. Motivering

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het dossier blijkt immers dat u met psychologische moeilijkheden kampt als gevolg van gebeurtenissen in het verleden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS. Afgaande op de verschillende rapporten van 'inBalans' heeft het CGVS zich grondig voorbereid op dit dossier en werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitgebreid gewezen op de reden waarom u die dag op het CGVS was. Er werd u verteld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud kon aangeven indien u vragen te moeilijk vindt of u pauze wilt nemen (zie nota's CGVS p.2). Er werd voor en tijdens het persoonlijk onderhoud ook af en toe de tijd genomen om u duidelijk het kader van de vragen mee te geven en het belang van de vragen en antwoorden goed in te schatten. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. In elk geval stelt het CGVS vast dat u tijdens het persoonlijk onderhoud de vragen steeds hebt beantwoord. U gaf een aantal keer aan dat u zich bepaalde dingen niet herinnert wegens psychologische moeilijkheden en het CGVS zal daar rekening mee houden, doch merkt tevens op dat u op bepaalde vragen wél zeer gedetailleerde antwoorden kon geven.

Het CGVS moet daarnaast vaststellen dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Syrische nationaliteit op basis van onderstaande bevindingen.

Ten eerste stemmen de door u neergelegde Syrische documenten niet overeen met uw verklaringen en legt u onderling tegenstrijdige verklaringen af.

Zo zegt u dat uw vader misschien al acht jaar is vermist (zie nota's CGVS p.4). Dat is al zich een groot verschil met de drie jaar vermist die u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opgaf (zie verklaring DVZ 31 januari 2021 vraag 13). U bent hierbij dus al tegenstrijdig in uw verklaringen. Bovendien zegt u dat uw vader voor u een paspoort regelde (zie nota's CGVS p.14). Nu blijkt dat het paspoort dateert van 11 december 2017. Dit is tegenstrijdig aan uw verklaring dat uw vader al acht jaar vermist is én dat die uw paspoort zou hebben geregeld. Daarmee geconfronteerd verklaart u dat u het niet precies weet en dat u veel vergeet (zie nota's CGVS p.15), hetgeen echter geen aanvaardbaar excuus is.

Zo verklaart u eerst dat u in Mauritanië nooit contact had met de Syrische ambassade (zie nota's CGVS p.8). U geeft daarbij uitgebreid aan waarom u geen contact had, ondermeer omdat u ver van de hoofdstad verbleef. U zegt verder dat u niet naar de Syrische ambassade kon gaan omwille van de oorlog in Syrië. U vreesde gearresteerd te worden door de Syrische autoriteiten in Mauritanië wegens de oorlog (in Syrië) (zie nota's CGVS p.10). Nadien verklaart u dan wél dat u in Mauritanië contact had met de Syrische ambassade om een paspoort te regelen samen met uw vader (zie nota's CGVS p.10). Dit zijn tegenstrijdige verklaringen. Bovendien, als u op de leeftijd van ongeveer zestien jaar de Syrische ambassade in Mauritanië contacteerde met uw vader voor een paspoort (zoals u zelf verklaart), dan moet het CGVS daarbij opmerken dat er toen nog geen oorlog was in Syrië. U werd geboren in 1991 en dan was u ongeveer zestien jaar in 2007. Toen was er nog geen sprake van een open oorlog in Syrië.

Zo legt u een kopie van een paspoort neer met nummer van uitgave 002-17-L095325, uitgegeven in 2017. U zegt eerst dat het paspoort is verkregen van de Syrische ambassade (zie nota's CGVS p.14) om dan later weer te zeggen dat het paspoort niet is verkregen op een ambassade, maar in Syrië zelf (zie nota's CGVS p.15). U bent aldus niet echt éénduidig. Dan zegt u dat uw vader dit paspoort in Aleppo regelde (zie nota's CGVS p.15). Echter heeft het CGVS informatie waarover het beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat paspoorten met een uitgavenummer dat begint met '002' uitgegeven zijn in Damascus. U werd daar op gewezen maar u kwam niet verder dan 'ik weet er verder niets van'. Deze bevindingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze kopie van een paspoort.

Zo legt u ook een attest neer waaruit zou moeten blijken dat u uw paspoort verloren bent. Er staat beschreven dat u zich op een gegeven moment op 10 februari 2021 bewust bent dat u uw portefeuille niet meer hebt. Er staat dan beschreven dat in uw portefeuille een paspoort en een som geld zat. Ten eerste merkt het CGVS op dat algemeen gezien een paspoort niet in een portefeuille past en daar ook meestal niet wordt bewaard. Ten tweede is het opvallend dat u verklaart dat uw identiteitskaart ook mee gestolen is (zie nota's CGVS p.16), maar dat die nergens in het document van aangifte van verlies is vermeld. Ook deze vaststelling tast danig uw geloofwaardigheid aan.

Aldus wordt afbreuk gedaan aan de authenticiteit van de kopie van het Syrische paspoort waarover u beschikt en wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Syrische nationaliteit ondermijnd.

Ten tweede beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat u over een Mauritaans paspoort beschikte, hetgeen doet vermoeden dat u de Mauritaanse nationaliteit hebt.

Zo verklaart u zelf dat u nooit over een Mauritaans paspoort beschikte (zie nota's CGVS p.11). Maar het CGVS beschikt over informatie uit het VIS systeem (Visa Information System) aangebracht door de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat u wél degelijk over een Mauritaans paspoort beschikt. Uit de informatie blijkt dat u een paspoort (uitgegeven op 27 juli 2019) bezat op naam van 'C. A. M. S. D. (...)', geboren op (...) 1991. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze informatie blijft u ontkennen. U geeft aan dat u niet weet hoe dat uw foto kan zijn, terwijl er duidelijk gelijkenissen zijn. U gevraagd om de foto goed te bekijken weigert u zelfs uw medewerking (zie nota's CGVS p.11 en 12). U bekijkt dan zeer vluchtig even het document en gevraagd of u daar verder iets over wilt zeggen, blijft u stil. Dit is net voor de pauze tijdens het persoonlijk onderhoud rond 10.45 uur. Het is dan ook zeer opvallend dat u zich op het einde van dat persoonlijk onderhoud, rond 12.45 uur, wel nog de naam herinnert die op dat document van het CGVS staat vermeld (waarin de informatie staat betreffende het Mauritaans paspoort). U geeft dan expliciet aan dat S. A. (...) (C. A. (...)) niet de naam is van uw vader (zie nota's CGVS p.25). Dit doet vermoeden dat de identiteitsgegevens op deze informatie van het CGVS, verkregen via het Visa Information System wél correct zijn en dat u waarschijnlijk wel de Mauritaanse nationaliteit hebt.

Zo merkt het CGVS op dat u misschien wel beide nationaliteiten kan hebben. Daarop blijft u herhalen dat u niet de Mauritaanse nationaliteit hebt en plots zegt u expliciet dat de foto op het document van het CGVS niet die van u is (zie nota's CGVS p.18). Dit komt weinig overtuigend over daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog te kennen gaf dat u niet wist hoe uw foto op dit document kwam (zie nota's CGVS p.11). U geeft aan dat u in België meerdere halfbroers en halfzussen en andere familieleden hebt en dat zij bereid zijn om een DNA test te doen om uw gelijk aan te tonen (zie nota's CGVS p.18). Dit doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling van het CGVS dat uw Syrische documenten niet aannemelijk overkomen. Het kan zeer goed zijn dat sommige familieleden, te meer daar het halfbroers en halfzussen zijn, wél de Syrische nationaliteit bezitten.

Ten derde legde u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af omtrent uw zogenaamde levensloop en de situatie van uw moeder.

Zoals reeds aangehaald verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw vader drie jaar vermist is en ten aanzien van het CGVS dat uw vader misschien al acht jaar vermist is. Dit is een wezenlijk verschil dat de geloofwaardigheid van deze verklaringen danig aantast.

Zo verklaart u eerst ten aanzien van de DVZ dat uw werk bestond uit het verkopen van telefoons (zie verklaring DVZ 31 januari 2021 vraag 12). Ten aanzien van het CGVS verklaart u echter dat u groenten verkocht op de groentemarkt (zie nota's CGVS p.6 en 13). Ook hieruit blijkt dat u geen zicht wilt geven op uw werkelijke situatie.

Zo verklaart u eerst dat uw moeder nooit buiten Mauritanië is geweest (zie nota's CGVS p.5). Maar daarna zegt u dan weer dat ze naar Syrië ging (zie nota's CGVS p.5). U verklaart eerst dat uw moeder geen documenten had, om dan even later te zeggen dat ze een uittreksel van de burgerlijke stand had maar geen paspoort om dan even later toch aan te geven dat uw moeder misschien wel een paspoort had (zie nota's CGVS p.5). U bent aldus tegenstrijdig in uw verklaringen wat de geloofwaardigheid er van niet ten goede komt.

Zo verklaart u op de DVZ dat u vierentwintig jaar samen met uw moeder hebt gewoond in Nouakchott (zie verklaring DVZ 31 januari 2021 vraag 12). Maar ten aanzien van het CGVS verklaart u dan eerst dat u tussen uw achttien en ongeveer achtentwintig jaar in Nouakchott verbleef (zie nota's CGVS p.6), om later dan te verklaren dat u op en af ging en aldus soms in de hoofdstad Nouakchott verbleef en soms op het platteland (zie nota's CGVS p.13). Ook hier weer moet het CGVS vaststellen dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Ten vierde hebt u geen enkel document uit Mauritanië dat u kan voorleggen om uw verblijf en uw status als Syriër aldaar te staven.

Nochtans zegt u dat uw kinderen daar nog verblijven en u onderhoudt contacten met uw tante waar ze verblijven. Aldus kan redelijkerwijze verwacht worden dat u toch iets kan voorleggen. U bent gehuwd in Mauritanië, u had er drie kinderen gekregen, u werkte daar en u huurde er een verblijfplaats. Dat u dan helemaal niets kan voorleggen, zelfs geen foto's van uzelf in Mauritanië, een huurcontract, een huwelijksakte of iets anders, is niet aannemelijk en doet verder afbreuk aan uw verklaringen.

Ten vijfde legt u verschillende tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af aangaande de essentie van uw asielrelaas.

Zo komt het niet aannemelijk over dat u als kind met uw ouders naar Syrië reisde en u daar goede herinneringen aan hebt totdat plots uw moeder u terug meenam naar Mauritanië, zonder medeweten van uw vader, en dat u daar niet precies over kan zeggen hoe dat destijds gebeurde. Dat uw moeder u dat niet vertelde, is merkwaardig, maar ook later heeft uw vader u dat blijkbaar niet verteld want u wist niet hoe dat gebeurde (zie nota's CGVS p.6). U geeft dan maar aan dat uw moeder hoederecht had, maar dat uw vader geen toestemming gaf (zie nota's CGVS p.7). In de context van de Arabische cultuur in Syrië waarbij de vader de belangrijkste persoon is om dergelijke beslissingen te nemen en documenten te regelen, is het weinig aannemelijk dat uw moeder u kon ontvoeren naar Mauritanië en dat u daarover niet de precieze details zou kennen.

Zo komt het zeker ook niet aannemelijk over dat uw moeder zoveel moeite deed en risico's nam om u vanuit Syrië mee te nemen naar Mauritanië, zonder toestemming van uw vader, om u dan bij haar familie achter te laten zonder blijkbaar nog naar u om te kijken. U geeft aan dat u door haar familie nadien slecht werd behandeld (zie nota's CGVS p.23). Dat uw moeder u vanuit Syrië ontvoerde om u dan bij haar familie achter te laten is niet logisch en niet geloofwaardig.

Zo is het niet aannemelijk dat u enerzijds verklaart dat u in Mauritanië dermate slecht zou zijn behandeld door de familie van uw moeder, maar dat u anderzijds verklaart dat u op veertienjarige leeftijd wel met uw vader contact kon opnemen doordat u via facebook uw familie had kunnen vinden (zie nota's CGVS p.7). In elk geval, er van uitgaande dat u in 1991 zou zijn geboren, is het niet echt aannemelijk dat u op veertienjarige leeftijd uw familie zou hebben gevonden via facebook. In 2005 was facebook nog maar amper bekend, laat staan dat u als veertienjarige jongen in Mauritanië daar al toegang zou toe hebben, zeker dan nog als u bij een familie verbleef die u niet goed behandeld.

Zo moet het CGVS ook vaststellen dat u in Spanje aankwam en daar geen verzoek om internationale bescherming indiende (zie nota's CGVS p.12). Indien u werkelijk nood had aan internationale bescherming en u op de vlucht was vanuit Mauritanië kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u een verzoek tot bescherming zou hebben ingediend in Spanje. Dat u dit naliet tast uw geloofwaardigheid verder aan.

Ten zesde blijkt dat u amper enige kennis hebt aangaande uw beweerde land van nationaliteit Syrië.

Volgens uw verklaringen verliet u dat land op uw zevende en leefde u sindsdien in Mauritanië, maar dan nog mag toch enige kennis van uw kant worden verwacht. Immers verklaart u dat u als kind vanuit Mauritanië wilde terugkeren naar Syrië (zie nota's CGVS p.6 p;20.), dat u de Syrische nationaliteit had,

dat u goede herinneringen had aan uw jeugd en familie in Syrië (zie nota's CGVS p.20) en dat u de moeite nam om vanuit Mauritanië al uw Syrische documenten te regelen. Echter u gevraagd iets over Syrië te vertellen komt u niet verder dan algemeenheden die de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Syrische nationaliteit alleen verder ondermijnen.

Zo werd u gevraagd naar belangrijke steden en komt u niet verder dan Aleppo (waar u woonde), Deir Zour (waar uw familie vandaan komt) en Damascus (de hoofdstad). Verder komt u niet.

Zo werd u gevraagd naar de verschillende strijdende partijen in Syrië en kan u enkel zeggen 'geen idee' (zie nota's CGVS p.20 en 21), hetgeen voor iemand die beweert de Syrische nationaliteit te hebben niet aannemelijk is. U wordt de kans gegeven om in uw eigen woorden dan iets te vertellen over de situatie in Syrië en dan komt u niet verder dan 'is niet veilig', de vernieling van Aleppo en de 'criminelen van Daesh' (zie nota's CGVS p.21). Uw broer en zus zouden zijn omgekomen in Syrië, maar u kan niet zeggen wanneer. U nogmaals gevraagd over wat u kent, zelfs geholpen door te vragen naar zangers, sportmensen of dergelijke, komt u niet verder dan het herhalen dat u enkel de grote steden kent (zie nota's CGVS p.21).

U geeft aan dat u ziek bent en zich niet alles herinnert. Maar het CGVS merkt hier op dat u op bepaalde vragen wél gedetailleerd kan antwoorden, dat u soms wél een uitgebreid antwoord en zelfs een betoog kan geven, dat u zich wel degelijk bewust bent van de vraagstelling en antwoorden die u geeft en dat u slechts aangeeft 'ziek' te zijn wanneer u deze vragen over Syrië worden gesteld. U gevraagd naar de reden van uw vertrek uit Mauritanië kan u dat omstandig toelichten (zie nota's CGVS p.23) en op het einde van het persoonlijk onderhoud bent u in staat om een grondig betoog te houden (zie nota's CGVS p.25). In het begin van het persoonlijk onderhoud moet u zelfs worden aangemaand om de tolk te laten uitspreken en rustig te blijven en geeft u zelfs aan dat het grof is om u niet te geloven wanneer u er op wordt gewezen dat sommige van uw verklaringen weinig overtuigend zijn (zie nota's CGVS p.7).

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u de nota's van het persoonlijk onderhoud werden opgestuurd en dat u hierop geen reactie gaf. Daarnaast geeft u aan dat verschillende familieleden (halfbroers, halfzussen, ooms en tantes) in België een statuut verkregen. Het CGVS benadrukt dat elk dossier individueel behandeld wordt en dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites wordt beoordeeld. Dat u halfbroers, halfzussen, ooms of tantes hebt die eventueel wél de Syrische nationaliteit hebben doet op zich geen afbreuk aan bovenstaande beslissing.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Syrische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Syrië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. U werd tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Syrië, het door u genoemde land van herkomst, vermits u niet over de Syrische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker citeert de artikelen 48/3, § 1, 48/4 en 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet en betoogt vervolgens als volgt:

"Het CGVS bepaalt evenwel: "In eerste instantie moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedure noden kunnen worden aangenomen. Uit het dossier blijkt immers dat u met psychologische moeilijkheden kampt als gevolg van gebeurtenissen in het verleden." Het CGVS gaat verder: "U gaf een aantal keer aan dat u zich bepaalde dingen niet herinnert wegens psychologische moeilijkheden en het CGVS zal daar rekening mee houden, doch merkt tevens op dat u op bepaalde vragen wél zeer gedetailleerde antwoorden kon geven."

Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten. Sommige herinneringen worden sterker, andere zwakker. Verlies en toename van herinneringen is eigen aan hoe het geheugen werkt. Verzoeker verwijst hierbij naar: H.E. Cameron, Refugee Status Determinations and the Limits of Memory, p. 491.

Verzoeker stelt dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met de medische situatie van verzoeker.

Artikel 4, lid 3 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn voorziet in een individuele beoordeling bij de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvraag, waarbij rekening dient gehouden te worden met:

"(...) b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade blootgesteld is dan wel blootgesteld zou kunnen worden; (eigen onderlijning)

Het CGVS stelt ook verder als volgt:

"Zo legt u ook een attest neer waaruit zou moeten blijken dat u uw paspoort verloren bent. Er staat beschreven dat u zich op een gegeven moment op 10 februari 2021 bewust bent dat u uw portefeuille niet meer hebt. Er staat dan beschreven dat in uw portefeuille een paspoort en een som geld zat. Ten eerste merkt het CGS op dat algemeen gezien een paspoort niet in een portefeuille past en daar ook meestal niet wordt bewaard. Ten tweede is het opvallend dat u verklaart dat uw identiteitskaart ook mee gestolen is (...), maar dat die nergens in het document van aangifte van verlies is vermeld. Ook deze vaststelling tast danig uw geloofwaardigheid aan."

Verzoeker vermeldt evenwel aan zijn raadsman dat de Belgische asielautoriteiten, bij zijn eerste verhoor, al een kopie van zijn paspoort hebben gemaakt.

Het is dan ook opmerkelijk dat het CGVS dan stelt "Aldus wordt afbreuk gedaan aan de authenticiteit van de kopie van het Syrische paspoort waarover u beschikt en wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Syrische nationaliteit ondermijnd".

Het CGVS gaat verder in de bestreden beslissing "Zo merkt het CGVS op dat u misschien wel beide nationaliteiten kan hebben. Daarop blijft u herhalen dat u niet de Mauritaanse nationaliteit hebt..." Het CGVS gaat verder: "...blijkt dat u amper enige kennis hebt aangaande uw beweerde land van nationaliteit Syrië." Nochtans kan verzoeker dat uitleggen, namelijk hij verliet zijn land van herkomst op zijn zevende en leeft sindsdien in Mauritanië, alsook gezien zijn psychologische moeilijkheden. Het CGVS eindigt de beslissing door te stellen dat verzoeker niet over de Syrische nationaliteit beschikt.

Het CGVS stelt dus dat verzoeker niet over de Syrische nationaliteit beschikt, louter op basis van het feit dat verzoeker over onvoldoende kennis van zijn land van herkomst, Syrië, beschikt. Verzoeker kan evenwel zeer goed uitleggen waarom hij over onvoldoende kennis van Syrië beschikt, namelijk omdat hij Syrië op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Daarnaast dient rekening gehouden te worden met zijn mentale situatie.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens: I tegen Zweden, van 5 september 2013 (§68) waar het Hof de nadruk legt op een cumulatieve analyse van verschillende objectieve elementen die, individueel genomen, niet volstaan om te besluiten tot een schending van artikel 3 EVRM ingeval van terugkeer. Tevens benadrukt het Hof in deze zaak dat men de bewijskracht van een medisch getuigschrift niet kan ontnemen, louter op basis van het motief van gebrek

aan geloofwaardige verklaringen in hoofde van de asielzoeker; men dient nog steeds alle andere objectieve elementen in het dossier te onderzoeken.

Ondanks het feit dat verzoeker heeft aangetoond over ernstige mentale problemen te hebben, en hij zijn origineel paspoort heeft overhandigd aan de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt het CGVS steeds dat verzoeker niet over de Syrische nationaliteit zou beschikken.

Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid moet evenwel rekening worden gehouden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent dat ook met het schriftelijke bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen, aangezien dit bewijs een positief effect kan hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Dit leidt tot de conclusie dat de rechtbanken het schriftelijke bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid: zij moeten het schriftelijke bewijsstuk opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid, zodat het schriftelijke bewijsstuk invloed kan hebben op die beoordeling.

In de zaak M.A. t. Zwitserland heeft het Hof het volgende geoordeeld: EHRM, M.A. t. Zwitserland, nr. 52589/13, 18 november 2014, § 62

"(...)

Het CGVS bepaalt in de bestreden beslissing als volgt:

"Ten tweede beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat u over een Mauritaans paspoort beschikte, hetgeen doet vermoeden dat u de Mauritaanse nationaliteit hebt. Zo verklaart u zelf dat u nooit over een Mauritaans paspoort beschikte (zie nota's CGVS p. 11). Maar het CGVS beschikt over informatie uit het VIS systeem (Visa Information System) aangebracht door de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat u wél degelijk over een Mauritaans paspoort beschikt. Uit de informatie blijkt dat u een paspoort (uitgegeven op 27 juli 2019) bezat op naam van 'C. A. M. S. D. (...)', geboren op (...) 1991. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze informatie blijft u ontkennen."

Verzoeker wenst evenwel te benadrukken dat de samenwerkingsplicht inhoudt dat het CGVS zijn onderzoeksmiddelen inzet om alle nodige informatie te verzamelen om samen met de elementen aangebracht door de asielzoeker, de geloofwaardigheid van de aanvraag te beoordelen en vervolgens over de gegrondheid van de asielaanvraag te beslissen.

Het is dan ook de plicht van het CGVS om alle informatie te putten uit het VIS systeem, welke informatie hier belangrijk kan zijn.

Indien het CGVS al zijn onderzoeksmiddelen inzet om informatie te bekomen, zal het duidelijkheid kunnen krijgen over de nationaliteit van verzoeker, namelijk of verzoeker al dan niet over de Mauritaanse nationaliteit zou beschikken. Maar door dit niet te doen (en door zich te beperken tot de stelling dat verzoeker "vermoedelijk" over de Mauritaanse nationaliteit beschikt), komt de verwerende partij tekort aan diens samenwerkingsplicht."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Als bijlage aan de nota met opmerkingen worden de COI Focus "Syrië – Documentenfraude" van 23 november 2016 en het "Algemeen Ambtsbericht Syrië" van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2021 als nieuwe stavingstukken gevoegd. Voorts wordt in deze nota met opmerkingen gerefereerd aan de verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en aan Mauritaanse en Syrische nationaliteits-wetgeving.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De nood aan internationale bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien zij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat het, in het kader van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, zijn verantwoordelijkheid is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

In casu houdt verzoeker voor de Syrische nationaliteit te hebben en in Mauritanië geboren te zijn bij zijn Syrische vader en Mauritaanse moeder. Hij zou als baby met zijn ouders naar Syrië verhuisd zijn en daar gewoond hebben tot zijn moeder hem toen hij zeven jaar was zonder weten van zijn vader ontvoerde naar Mauritanië, waar zij hem zou hebben achtergelaten bij haar familie.

Ter staving van zijn Syrische nationaliteit legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure fotokopieën neer van een Syrische identiteitskaart, van een uittreksel uit het geboorteregister en van de eerste pagina van een Syrisch paspoort. Hij legde tevens een verklaring voor van diefstal van zijn paspoort.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift voorhoudt, slechts fotokopieën neerlegde van zijn identiteitsdocumenten en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën weinig bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien stemmen de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten niet overeen met de verklaringen die hij daarover aflegde en legde verzoeker daarover onderling tegenstrijdige verklaringen af, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht:

“Zo zegt u dat uw vader misschien al acht jaar is vermist (zie nota’s CGVS p.4). Dat is al zich een groot verschil met de drie jaar vermist die u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opgaf (zie verklaring DVZ 31 januari 2021 vraag 13). U bent hierbij dus al tegenstrijdig in uw verklaringen. Bovendien zegt u dat uw vader voor u een paspoort regelde (zie nota’s CGVS p.14). Nu blijkt dat het paspoort dateert van 11 december 2017. Dit is tegenstrijdig aan uw verklaring dat uw vader al acht jaar vermist is én dat die uw paspoort zou hebben geregeld. Daarmee geconfronteerd verklaart u dat u het niet precies weet en dat u veel vergeet (zie nota’s CGVS p.15), hetgeen echter geen aanvaardbaar excuus is.

Zo verklaart u eerst dat u in Mauritanië nooit contact had met de Syrische ambassade (zie nota’s CGVS p.8). U geeft daarbij uitgebreid aan waarom u geen contact had, ondermeer omdat u ver van de hoofdstad verbleef. U zegt verder dat u niet naar de Syrische ambassade kon gaan omwille van de oorlog in Syrië. U vreesde gearresteerd te worden door de Syrische autoriteiten in Mauritanië wegens de oorlog (in Syrië) (zie nota’s CGVS p.10). Nadien verklaart u dan wél dat u in Mauritanië contact had met de Syrische ambassade om een paspoort te regelen samen met uw vader (zie nota’s CGVS p.10). Dit zijn tegenstrijdige verklaringen. Bovendien, als u op de leeftijd van ongeveer zestien jaar de Syrische ambassade in Mauritanië contacteerde met uw vader voor een paspoort (zoals u zelf verklaart), dan moet het CGVS daarbij opmerken dat er toen nog geen oorlog was in Syrië. U werd geboren in 1991 en dan was u ongeveer zestien jaar in 2007. Toen was er nog geen sprake van een open oorlog in Syrië.

Zo legt u een kopie van een paspoort neer met nummer van uitgave 002-17-L095325, uitgegeven in 2017. U zegt eerst dat het paspoort is verkregen van de Syrische ambassade (zie nota’s CGVS p.14) om dan later weer te zeggen dat het paspoort niet is verkregen op een ambassade, maar in Syrië zelf (zie nota’s CGVS p.15). U bent aldus niet echt éénduidig. Dan zegt u dat uw vader dit paspoort in Aleppo regelde (zie nota’s CGVS p.15). Echter heeft het CGVS informatie waarover het beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat paspoorten met een uitgavenummer dat begint met ‘002’ uitgegeven zijn in Damascus. U werd daar op gewezen maar u kwam niet verder dan ‘ik weet er verder niets van’. Deze bevindingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze kopie van een paspoort.

Zo legt u ook een attest neer waaruit zou moeten blijken dat u uw paspoort verloren bent. Er staat beschreven dat u zich op een gegeven moment op 10 februari 2021 bewust bent dat u uw portefeuille niet meer hebt. Er staat dan beschreven dat in uw portefeuille een paspoort en een som geld zat. Ten eerste merkt het CGVS op dat algemeen gezien een paspoort niet in een portefeuille past en daar ook meestal niet wordt bewaard. Ten tweede is het opvallend dat u verklaart dat uw identiteitskaart ook mee gestolen is (zie nota’s CGVS p.16), maar dat die nergens in het document van aangifte van verlies is vermeld. Ook deze vaststelling tast danig uw geloofwaardigheid aan.

Aldus wordt afbreuk gedaan aan de authenticiteit van de kopie van het Syrische paspoort waarover u beschikt en wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde Syrische nationaliteit ondermijnd.”

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij aan zijn raadsman vermeldde *“dat de Belgische asielautoriteiten, bij zijn eerste verhoor, al een kopie van zijn paspoort hebben gemaakt”*. Hij beperkt zich echter tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Op de bijlage 26 staat immers vermeld dat verzoeker België binnen kwam *“zonder enig identiteitsdocument”* en uit de map met ‘Documenten’ blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts een fotokopie neerlegde van de eerste bladzijde van zijn paspoort (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met ‘Documenten’, nr. 3).

Bovendien blijkt uit informatie in het administratief dossier dat verzoeker over een Mauritaans paspoort beschikte (adm. doss., stuk 7, map met 'Landeninformatie', nr. 1, visuminformatie), wat het vermoeden schept dat verzoeker de Mauritaanse nationaliteit heeft. In de bestreden beslissing wordt hierbij de volgende toelichting gegeven:

"Zo verklaart u zelf dat u nooit over een Mauritaans paspoort beschikte (zie nota's CGVS p.11). Maar het CGVS beschikt over informatie uit het VIS systeem (Visa Information System) aangebracht door de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat u wél degelijk over een Mauritaans paspoort beschikt. Uit de informatie blijkt dat u een paspoort (uitgegeven op 27 juli 2019) bezat op naam van 'C. A. M. S. D. (...)', geboren op (...) 1991. Wanneer u wordt geconfronteerd met deze informatie blijft u ontkennen. U geeft aan dat u niet weet hoe dat uw foto kan zijn, terwijl er duidelijk gelijkenissen zijn. U gevraagd om de foto goed te bekijken weigert u zelfs uw medewerking (zie nota's CGVS p.11 en 12). U bekijkt dan zeer vluchtig even het document en gevraagd of u daar verder iets over wilt zeggen, blijft u stil. Dit is net voor de pauze tijdens het persoonlijk onderhoud rond 10.45 uur. Het is dan ook zeer opvallend dat u zich op het einde van dat persoonlijk onderhoud, rond 12.45 uur, wel nog de naam herinnert die op dat document van het CGVS staat vermeld (waarin de informatie staat betreffende het Mauritaans paspoort). U geeft dan expliciet aan dat S. A. (...) (C. A. (...)) niet de naam is van uw vader (zie nota's CGVS p.25). Dit doet vermoeden dat de identiteitsgegevens op deze informatie van het CGVS, verkregen via het Visa Information System wél correct zijn en dat u waarschijnlijk wel de Mauritaanse nationaliteit hebt.

Zo merkt het CGVS op dat u misschien wel beide nationaliteiten kan hebben. Daarop blijft u herhalen dat u niet de Mauritaanse nationaliteit hebt en plots zegt u expliciet dat de foto op het document van het CGVS niet die van u is (zie nota's CGVS p.18). Dit komt weinig overtuigend over daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog te kennen gaf dat u niet wist hoe uw foto op dit document kwam (zie nota's CGVS p.11). U geeft aan dat u in België meerdere halfbroers en halfzussen en andere familieleden hebt en dat zij bereid zijn om een DNA test te doen om uw gelijk aan te tonen (zie nota's CGVS p.18). Dit doet hoe dan ook geen afbreuk aan de vaststelling van het CGVS dat uw Syrische documenten niet aannemelijk overkomen. Het kan zeer goed zijn dat sommige familieleden, te meer daar het halfbroers en halfzussen zijn, wél de Syrische nationaliteit bezitten."

Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) niet al zijn onderzoeksmiddelen te hebben ingezet om alle nodige informatie te verzamelen om samen met de door hem aangebrachte elementen de geloofwaardigheid van zijn aanvraag te beoordelen en vervolgens over de gegrondheid van zijn asielaanvraag te beslissen, doch hij laat na *in concreto* aan te geven welke specifieke onderzoeksmiddelen dan wel dienden te worden ingezet.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich bij de Spaanse autoriteiten met het oog op het verkrijgen van een visum heeft aangeboden onder andere identiteitsgegevens dan degene waarmee hij zich in België kenbaar maakt en die op de door hem neergelegde stukken ter staving van zijn Syrische nationaliteit worden vermeld. Hij legde bij de Spaanse autoriteiten een origineel Mauritaans paspoort voor met een andere naam en geboortedatum. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd verzoeker herhaaldelijk geconfronteerd met de objectieve vaststelling dat hij onder de Mauritaanse nationaliteit en middels een Mauritaans paspoort bij de Spaanse autoriteiten een visum heeft aangevraagd, doch hij beperkte zich tot een loutere ontkenning van zijn visumaanvraag, wat gezien de informatie die op basis van zijn vingerafdrukken aan het licht kwam geen bevredigende uitleg is. De Raad is het eens met de conclusie in de nota met opmerkingen van verwerende partij dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op de ware toedracht van zijn visumaanvraag en dat de informatie uit het VIS systeem laat vermoeden dat verzoeker de Mauritaanse nationaliteit heeft.

De Raad wijst erop dat de in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) beoogde samenwerkingsplicht inhoudt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met

de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. Gelet op het gebrek aan medewerking van verzoeker om klaarheid te scheppen over zijn in Spanje ingediende visumaanvraag en over zijn nationaliteit(en), kan het CGVS niet dienstig worden verweten niet te hebben voldaan aan deze samenwerkingsplicht. Bovendien herhaalt de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* toe te lichten welke specifieke onderzoeksdaden hij van het CGVS verwacht.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en mede gelet op de informatie toegevoegd aan de nota met opmerkingen waaruit onmiskenbaar blijkt dat de bewijswaarde van Syrische identiteitsstukken (onder andere paspoorten, identiteitskaarten, uittreksel van het geboorteregister) bij voorbaat zeer relatief is gezien de grootschalige fraude die met dergelijke documenten plaatsvindt (stukkenbundel verwerende partij, COI Focus “*Syrië – Documentenfraude*” van 23 november 2016 en het Algemeen Ambtsbericht Syrië van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2021 en “*Algemeen Ambtsbericht Syrië*” van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2021, p. 58), kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorgelegde identiteitsdocumenten.

Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn Syrische nationaliteit te staven aan de hand van documentatie of stukken met betrekking tot zijn identiteit of nationaliteit(en).

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de adjunct-commissaris bij dat verzoeker ook middels zijn verklaringen zijn Syrische nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Zo legde verzoeker tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af omtrent zijn zogenaamde levensloop en de situatie van zijn moeder, heeft hij geen enkel document uit Mauritanië dat hij kan voorleggen om zijn verblijf en zijn status als Syriër aldaar te staven en legde hij verschillende tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen af aangaande de essentie van zijn asielrelaas. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht en worden door verzoeker volledig ongemoeid gelaten, zodat deze door de Raad in hun geheel worden overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Tot slot blijkt ook dat verzoeker amper enige kennis heeft van zijn beweerde land van nationaliteit, Syrië. De adjunct-commissaris geeft hierover in de bestreden beslissing de volgende toelichting:

“Volgens uw verklaringen verliet u dat land op uw zevende en leefde u sindsdien in Mauritanië, maar dan nog mag toch enige kennis van uw kant worden verwacht. Immers verklaart u dat u als kind vanuit Mauritanië wilde terugkeren naar Syrië (zie nota’s CGVS p.6 p;20.), dat u de Syrische nationaliteit had, dat u goede herinneringen had aan uw jeugd en familie in Syrië (zie nota’s CGVS p.20) en dat u de moeite nam om vanuit Mauritanië al uw Syrische documenten te regelen. Echter u gevraagd iets over Syrië te vertellen komt u niet verder dan algemeenheden die de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Syrische nationaliteit alleen verder ondermijnen.

Zo werd u gevraagd naar belangrijke steden en komt u niet verder dan Aleppo (waar u woonde), Deir Zour (waar uw familie vandaan komt) en Damascus (de hoofdstad). Verder komt u niet.

Zo werd u gevraagd naar de verschillende strijdende partijen in Syrië en kan u enkel zeggen ‘geen idee’ (zie nota’s CGVS p.20 en 21), hetgeen voor iemand die beweert de Syrische nationaliteit te hebben niet aannemelijk is. U wordt de kans gegeven om in uw eigen woorden dan iets te vertellen over de situatie in Syrië en dan komt u niet verder dan ‘is niet veilig’, de vernieling van Aleppo en de ‘criminelen van Daesh’ (zie nota’s CGVS p.21). Uw broer en zus zouden zijn omgekomen in Syrië, maar u kan niet zeggen wanneer. U nogmaals gevraagd over wat u kent, zelfs geholpen door te vragen naar zangers, sportmensen of dergelijke, komt u niet verder dan het herhalen dat u enkel de grote steden kent (zie nota’s CGVS p.21).

U geeft aan dat u ziek bent en zich niet alles herinnert. Maar het CGVS merkt hier op dat u op bepaalde vragen wél gedetailleerd kan antwoorden, dat u soms wél een uitgebreid antwoord en zelfs een betoog kan geven, dat u zich wel degelijk bewust bent van de vraagstelling en antwoorden die u geeft en dat u slechts aangeeft ‘ziek’ te zijn wanneer u deze vragen over Syrië worden gesteld. U gevraagd naar de reden van uw vertrek uit Mauritanië kan u dat omstandig toelichten (zie nota’s CGVS p.23) en op het einde van het persoonlijk onderhoud bent u in staat om een grondig betoog te houden (zie nota’s CGVS p.25). In het begin van het persoonlijk onderhoud moet u zelfs worden aangemaand om de tolk te laten uitspreken en rustig te blijven en geeft u zelfs aan dat het grof is om u niet te geloven wanneer u er op wordt gewezen dat sommige van uw verklaringen weinig overtuigend zijn (zie nota’s CGVS p.7).”

Verzoeker voert aan dat hij zijn gebrekkige kennis kan uitleggen en wijst erop dat hij zijn land van herkomst op zijn zevende verliet en sindsdien in Mauritanië leeft en dat hij psychologische moeilijkheden heeft. De Raad wijst erop dat aan verzoeker geen hoge mate van kennis of details over zijn land van nationaliteit worden gevraagd, doch wel een minimum aan informatie over belangrijke steden in Syrië, over de strijdende partijen in Syrië, of zangers of sportmensen aldaar. Van dergelijke zaken mag redelijkerwijze worden verwacht dat een Syriër er interesse in vertoont, ook al heeft hij er maar tot zijn zevende levensjaar verbleven. Met zijn *quasi* onbestaande kennis over zijn beweerd land van nationaliteit werpt verzoeker allerm minst een ander licht op de eerdere vaststellingen in de bestreden beslissing. De omstandigheid dat verzoeker psychiatrische problemen heeft, doet hieraan geen afbreuk. In de bestreden beslissing wordt overigens pertinent opgemerkt dat verzoeker op bepaalde vragen wél gedetailleerd kan antwoorden, dat verzoeker soms wél een uitgebreid antwoord en zelfs een betoog kan geven, dat verzoeker zich wel degelijk bewust is van de vraagstelling en antwoorden die hij geeft en dat verzoeker slechts aangeeft 'ziek' te zijn wanneer hem deze vragen over Syrië worden gesteld.

Voorts blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat rekening werd gehouden met de psychologische problemen waarmee verzoeker kampt en dat het CGVS aan verzoeker in het kader van de behandeling van zijn verzoek steunmaatregelen heeft verleend. Het gaat blijkens de bestreden beslissing om het volgende:

"Afgaande op de verschillende rapporten van 'inBalans' heeft het CGVS zich grondig voorbereid op dit dossier en werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitgebreid gewezen op de reden waarom u die dag op het CGVS was. Er werd u verteld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud kon aangeven indien u vragen te moeilijk vindt of u pauze wilt nemen (zie nota's CGVS p.2). Er werd voor en tijdens het persoonlijk onderhoud ook af en toe de tijd genomen om u duidelijk het kader van de vragen mee te geven en het belang van de vragen en antwoorden goed in te schatten."

Door louter in het algemeen te benadrukken *"dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten"*, dat sommige herinneringen sterker worden en andere zwakker en dat *"(v)erlies en toename van herinneringen (...) eigen (is) aan hoe het geheugen werkt"*, toont verzoeker niet aan dat *in casu* onvoldoende rekening werd gehouden met zijn medische situatie en dat de verleende steunmaatregelen onvoldoende waren. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS de vragen steeds heeft beantwoord en op sommige vragen ook zeer gedetailleerde antwoorden kon geven. Verzoeker toont niet aan dat aan de door hem voorgelegde medische stukken niet de nodige bewijskracht werd gegeven en verwijst dan ook niet dienstig naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens ter zake.

Waar verzoeker de adjunct-commissaris nog verwijt te stellen dat hij niet over de Syrische nationaliteit beschikt, *"louter op basis van het feit dat verzoeker over onvoldoende kennis van zijn land van herkomst, Syrië, beschikt"*, wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij over de Syrische nationaliteit beschikt.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen besluit de Raad, in navolging van de adjunct-commissaris, dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Syrische nationaliteit.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele

bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de verzoeker om internationale bescherming in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn nationaliteit zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Waar verzoeker in de “meest ondergeschikte orde” vraagt om het dossier te willen verzenden naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN